

Driftsplanen, som Finantsministeren maatte give. Dette viser tydeligt, at Udvalget har søgt, at der maatte overlades endeel til Administrativnen. Jeg kan virkelig ikke finde, at der er noget Andet, der taler for Udvalgets Forslag i Sammenligning med Udkastets, end at det er en Forandring; hvorvidt man nu vil foretrække denne Forandring for Regjeringens Forslag, det skal jeg tillade mig at henstille til Forsamlingen.

Udføreren: Jeg maa tilstaae, at det var mig ikke ganske klart efter den ærede Finantsministers Foredrag, om Differencen mellem ham og Udvalget egentlig kun dreier sig om en Redaction, eller om Realiteten. Den Realitet, der fra Udvalgets Side ligger til Grund for Forslaget, er, at man vilde gjøre det til en Retting at lade Brændeviinsproductionen beskaffe efter hver Brænding, medens denne Beskatningsmaade i Udkastet kun er gjort til en Sag, som Finantsministeren skal være bemyndiget til at indrømme, naar han finder, at Omstændighederne tale derfor. Nu forekommer det mig, at den høit ærede Finantsminister først udtalte sig som om han var enig i, at der ikke kunde være noget Betænkeligt ved at gjøre Balget af denne Beskatningsmaade til en Ret for Brændeviinsbrænderne, men at han dog senere i sit Foredrag yttrede sig saaledes, at det maatte antages, at han ikke ønskede at indrømme denne Ret. Saafremt den ærede Finantsminister var enig i, at der kunde uden Stade indrømmes denne Ret, saa troer jeg, at Overensstemmelsen mellem hans Anskuelse og Udvalgets let kan opnaaes, thi da dreier det sig egentlig kun om en Redaction af Paragraphen, og det vil da vistnok indrømmes, at, naar man saaledes stiller vedkommende Brændeviinsbrændere Balget imellem to forskjellige Beskatningsmaader, saa vil det ogsaa være rigtigt, at der i den Paragraph, hvor det først er omtalt, hvorledes Brænderibeskatningen i Almindelighed skal skee, ogsaa stilles disse to forskjellige Maader ved Siden af hinanden, mellem hvilke Balget skal have. Da det imidlertid forekommer mig, at den ærede Finantsminister ikke var ganske tilbøielig til at indrømme denne Ret til alle Brændeviinsbrændere, skal jeg tillade mig et

Par Ord. Udvalgets samtlige Medlemmer have været enige om, at det i ethvert Tilfælde var ønskeligt, at en saadan Ret tilstedes Brændeviinsbrænderne, for at de kunde have Frihed til at vælge det, som efter deres forskjellige Bedrifteres Betsaffenhed var dem det Fordeelagtigste, og de fleste af Udvalgets Medlemmer vare derhos af den Anskuelse, at det var i høj Grad beklageligt, at den ærede Finantsminister ikke havde fundet sig foranlediget til, ved at udfærdige den provisoriske Lov af 5te September s. A., at gjøre Beskatningen af enhver Brænding til den ene gyldige Regel for hele Loven; men da dette nu ikke mere kan skee, fordi Loven engang er traadt i Kraft, og man maatte ansee det for betænkeligt saa kort Tid efter at gjøre nogen Forandring i saa Henseende, navnlig i Betragtning af Forholdet til Slesvig, saa ansaae vi det dog for at være i højeste Grad vigtigt, at man gav Brændeviinsbrænderne denne Ret til at kunne vælge Beskatning for enhver enkelt Brænding. Uden at gaae ind paa en Detail, som jeg frygter for skal trætte Forsamlingen, vil jeg gjøre opmærksom paa, at den Beskatning efter Tid, der er sat som den almindelige Regel i Lovforslaget, vil gribe i højeste Grad forstyrrende ind i en stor Mængde af de bestaaende Brændeviinsbrænderes Vel og gjøre det nødvendigt for dem, dersom de med nogen Fordeel skulle kunne fortsætte deres Drift, at gjøre væsentlige Forandringer i deres hele Brænderi-Indretning og i den tidligere Brændings-Methode. For at undgaae at nøde dem hertil, har man troet at maatte foreslaae at stille dem den Udvei, at lade sig beskaffe efter enhver enkelt Brænding, hvilket er saameget tilraadeligere, som Beskatning efter Tid desuden er saa lidet ønskelig for Statskassen, at jeg efter det temmelig nøie Kundskab, jeg har til denne Sag, efter min fuldkomne Overbeviisning tør påstaae, at, dersom det kunde lykkes den ærede Finantsminister at faae samtlige Brænderier i Danmark indrettede saaledes, at de som det Fordeelagtigste for dem selv benyttede Beskatning paa Tid, saa vilde Finantskassen tabe en ikke ringe Deel af den Indtægt, den nu har af Brænderibeskatningen, fordi Brændingen da vilde blive fuldendt i en ikke ubetydeligt